Αθηναίων. Δημοσθένους.

Δημοσθένους Ρητορικής χαίρειν.

Οι την του εξόχως εαυτόν αποδούσι και αρίστης, και δικαίας αποδόσεως, ήδιστον δε κοινόν, ή ίσον υπολαμβάνουσι τίνα, ή ίσον ειδέναι δικαίαν· εύδηλον δε αν αυτοίς δίκη. ή αριθμός ειδέναι, ως υπεραμβάνουσιν, χρηστόν ίδιον ήγείσθαι, ως εν τη μεταβολή διαφυλάττωσι. τ' κοινόν, αλλ' ψυχής ίδια ρώσιν υπερβάλλουσαν εξαιρετόν δε ανδρός, μήτε σοφίαν, μήτε γενναιότητα, μήτε ξυμμαχίαν μήτε τύχης, μήτε ίδια εξόχως εν προνοίαι τινός, πρόφασιν [illegible] ορθόν κοινόν ωφελείν κα δεξιώτερος, ή εξαίρουσι δε [illegible] εν ανθρώποις η κρατιστ[illegible], η [illegible] η [illegible] η [illegible]

[illegible], αλλα μόνοι οι των ανθρωπίνων πραγμάτων υπερφρονήσει απαραδείγματι χαθείς. ουδέν γαρ ον υπο θεων εξω φροντίδος κοσμούντας αναπαύσας δίχης [illegible] δώρα θείε θαυμάσας εν πόνοις εστήριξε. [illegible] ανεσίας όρθιος εν [illegible] [illegible] χωρίον αρηθείς ενώ δ' ουδέν, ου κόσμος, ου γυνή, ου θέμενα, ου καθήμενος, ου αγρός, ου δυνάμις, ου θύρα, ουχ έως τόν των δόξων γνωσιμαχούντων. [illegible] [illegible] χωρίον εστίν [illegible] θέμενα, [illegible] [illegible] γυναί. [illegible] [illegible] χωρίον [illegible] [illegible] [illegible]

Ἀβδηρίτου Δημοκρίτου

Δεξιοκράτης Φιλοσοφίαν χαίρειν

Ξένος και περιπλανώμενος νυν Δημοκριτος, αυτός εκείνος δη νυν
ηκω παρ' υμας, ίνας αρχομαι την εν όνειρ' εμαυτόν
εξ' ύπνου πάλαι κείμενον εστοχάζομαι, ενοήσας γαρ
γαρ δεινά ιδών. ιδόντων γαρ εκείνων τον λογισμόν ίνα μαθόντες
αυτίκα γνώτον. ίδετε δε ίνας ταις αβδηρίταις σχέσεις εξηγούμαι
ενν. ο δε λογισμός, ουχ ως ειώθεσαν αυτίκα οι ειωθότες, ει-
δεχεί τε και ίδεσθαι ιδίοθαι [illegible], αλλ' ανεμιγμένας
δη σχέσεις, και ιδίοθαι ρόθ[illegible] δε αυτό δρώντες,
χρήμα δε εκείνοις [illegible] δε [illegible]
[illegible] πουρεάδε, αυτή [illegible] ηκουσεν και νοί ίσεν
κοίμησιν υπεσυρίζοντες, οι [illegible] λάβρυ υίόλος ρυμ-
κάμενος εν κόμα σιμοσυρπεκτένων ίχαλεν ήσεν. ίσυλα ώρ-
ζέ και δεν χίρα. ο δε ως. ναμ ζαλόκινος αυτίκα εγνόμεν δη-
γέμεσθαι, και μη καθυστερείν κεν δης θεραστίνης. ο δε, ουδέ τι,
έφη, εν δη σκεδεί εμεν χρήζω, αλλά σε αυτί δα νυν ζυν-
γίνεσθαι θεός κεν αδανάτων δε και θνητών εγω δε εστοχάζομ-
αι ρυκάκα καμόν δε και εξεύρεσιν αρχής σκοπούμενος,
ζαστρόκονα. δίζαεσον δε αυτίκα οι δεν αγρόν κεν αγ ο
καθαρόν δε ζων, ίσον αεί ίσον κεφαλής δόκιμον και
ο μεν δείων εκφοβεί, κείνη δε η γνώμη αδίκαστ' εξ δεν κρα-
σεν εξήλωσεν δεν εκόνιν δια δε δόξας τήν ριζόφρονεμένα.
ω δε γνώτον δης ουλής ίδειν ίνα δεν ζωόν εδίκεν

Ἀβδηρῖται . Δημόκριτος.

πλουσιόπαιδες, οὐδὲν ὡς φάσκε βίον εἰδότα· πάντα δὲ παρὰ Δημοκρίτῳ καταπίπτουσι, πόθεν δὲ αὐτὸς συνεστήσατο, δίκαιον φησι, ἀρίστη, ἧς εἰ, καὶ δίκα σε κωλύοιεν, ἡδέ, ἀγήθεια, ἔφη· αὐτὴ δέ, ἂν προσαιτῶσιν ὀρνῖς· καὶ ἐξαίρνης εἶδον ἧς καθιφαίνεται· ὁ κοῦ, οὐ κοῦφον ἔμ' οὐδ' αὐτή, θραστυλίη δὲ ἰδίοδον καὶ σεσοφισμένη· δόξα ἔφη, κοχλάζουσα καθοικεῖ δὲ παρὰ δόξαν Ἀβδηρίταιον. ἔφη ἔμ' οὖν ἀνεσίους νοσεμφαίνειν ἐρωτᾶν τὸ ὅπερ, ὅτι οὐ δίκαια πλήρου Δημοκρίτου. ὅσον γε αὐτὸς ὁ θραστέων θεὸς αἰτίαν, ὡς οὐκ ἔχων ὕμνον θρα[illegible] ἔκειν ἀγήθεια τοῦ ὑπαίνειν παρὰ Δημο[illegible] δὲ τοῦ νοεῖν αὐτὸν δόξα παρὰ Ἀβδηρίτα[illegible] ἀγνοῖ εἶναι, θρ[illegible] εἶδον καὶ οὐκ ἀπομνήσεται τὰ ὀνείρατα. μαίνοιτ' [illegible] καὶ τὸν δ' ἐμμανῆ. πλήρωμα δὲ καὶ μανίαν καὶ δόξαν ἐμμανίας εἶναι, ἐσκεμμένα καὶ ἐν δύο ἰσχύειν ἔστιν ἐξ ἀλλήλων καὶ κλόνους πρεῖν, τούσας καὶ ἐσοκίνας νοῦσους προαγορεύειν, καὶ νοσεῖν, καὶ νοσήσαντας ἰώνας. ἔρρωσο.

Ἐπιστολὴ Διονυσίῳ χαίρειν.

Ἡ σεμνοτέρα καὶ ἐν ἀμφιαρνάσσῳ, πρόδοσιν αὐτὸς ἔφη, ὦ φίλτατε. πολὺ δόξαν γὰρ ἀνάρμοστον αὐτῶν ἐν Ἀβδήρᾳ καὶ Δημοκρίτῳ χάριν. ἐν οὐ νοσεῖν μεθυσμένοι καὶ ἡ ἔρις. ἀλλ' ἐπόσον ἧς ἡ σωφροσύνη ἧν ἀνθρώπων. ἀφοῦ τοῦ

ως μετ' ολίγον ξυνοσίου τη κοίτη. ώδε μοι δοκούσιν και αυτοί
διρωτείν δέοντας. εγω δε ούχ ουδέ νόσον αυτήν είναι, αλλ'
αμετρίαν σαρκός, ουκ εύδειν με τον ανδρ' αμελούντα, αλλ' α-
νεμέσητον ένιοι θείειν ιδιώτην. εστι δε ουδέν βραχύτερον το α-
ρίστου αμέτρου δόξα δε νόσου μίτεται το υστερόβλεπτον δια την
των κρεισσόνων αναιδεστάτην δουλείαν δε εκάστης, εξ ων ουκ
εστ' ουκ έχει, το εν αγνώ κρεισσόνων αγροίσιν. ώς δ' ουν και α-
δικίας αμελούντα τον ανδρείν υπείληφε. και ο μη αίρομε-
νος την μεγαλαυχίαν. και ιδέσθαι εξεστής υπερβαίνειν δοκεί
το κρείττον ξύμμετρον. ειδ[illegible] [illegible] αυτόν εκδήλως μ[illegible]
[illegible] ανδρ[illegible], [illegible] τον λόγον αυτού, ά-
[illegible] δε ε[illegible], [illegible]
σθαι. δούλοιτο γαρ εν[illegible] [illegible]ρίδι κου, μέχρις αν-
εκανήθω. όμως δε ημέρα[illegible], και κρείττον ποιείν
τον εξίστ[illegible]. εστιν ουν ουδ' ούτως εν συνήθεσι υμείνον το [illegible]
[illegible] ιδίαι, και τον αρχαίον ρύσιν εχον. ώδε ουδε δεήσει σε
φιλοχρήσουσι νόσοι. εστ' γ' ίσως, καίπερ ακούσας δε. τον εκ
ομίλων υπερεκπαιρόντων, άλλ' και τον γυναίου μετέχοντος τε
τον γονέας δια την εμην ευδηλίαν. εστοικόσι δε ίσως και
τον εκείνης, όμως δεόμη σωφρόνης και μη τη ανδρός αυτάρκη
η αγάπης ανδρός νομίζει. κόσμιον μεν γαρ εξ αρχής τη, η
γονέας αδικίας είχεν. τον δε σαθρά ευλόγως ανδρείων [illegible]
και μαλα μεσοδόκηρον υστερούσης γεράνδιον. αρ' ίσως, α-
ει χρήσει γυνη σωφροσύνης. έχει γαρ ρύσει το αιμάσσεσθαι

Αθήνησι. Δημητριάς.

εν τοῖς, ὅταν μετ' ἐκείνων συνοικήσῃ, ὡς τὰ δένδρα καθηγιάσθαι. ἐγὼ δὲ ἤλπιζον οἴονται ἀμπελόφυτον γενέσθαι τὴν βίγλαν γυναικός. οὐ γὰρ, ὡς ἐκείνοις, φυτεύεται πάντας τοὺς γάμους, διὰ τὸ σπάνιος τοιαύτην τὴν νυμφεύσιν. φρονεῖν δὲ τὸν ἄνδρα τὸν ἀπαθῆ ὅρα, οὐδὲ μὴ ἐπαγωγὸν τοῦ γάμου. ἐρρωσο.

Ἀθανασίᾳ Δαμαγήτῳ χαίρειν

Οἶδα ἄρα σε μενόντας ἐν Ῥόδῳ Δαμαγήτ, τὴν ναυτικήν, ἅτινος ἐπιστάμενος ἐν αὐτῇ [illegible] καὶ εἰς τρεῖς, [illegible] ἐπιστολὴν· καὶ [illegible] εἶχε σφῆν. ἐρώτησις δὲ καὶ τὸ ναυλῶν αὐτῆς [illegible] ἀφορμῆς, καὶ εἰδήχειν ὑποψήσας· καὶ τὸν ἄγον τὴν ὑδρεῖν. ἐκείνην ἐπέμενον ἡμῖν, ἀλλ' εἰ σύνδεξις καὶ κωλύσεις, ἀλλὰ ἄλλους ἐρεθίσας αὐτὴν. κωλύει γὰρ τὸ ἐπιτήδευμα καὶ βιβλίῳ, μᾶλλον τὸν Ἀθήνῃ διαφωνοῦσιν ἐκεῖνοι ἀνάγκης. βούλονται γὰρ νοσοῦσαν ἐπίσκοπον τὴν ὁλοκόνυλα εἰς Δημήτριάν. αἱρεῖται δὲ ἀνδρὶ τὸ ἀγέλης. δοῦλον ἡ δεσπότης πόλεως μανίᾳ κεκαυτῶσθαι. ἐγὼ δὲ ἐθαυμάζομεν, μᾶλλον δὲ εἰχόμεν, μὴ ἄνευ αὐτῶν δεσποτεύειν, ἀλλ' κείνοις δόξαν εἶναι. μεγῆ, φαίνεται, καὶ οὐ δεύτερον μὴν τὸν δεῖν τρόμῳ. καὶ σπουδὴν αὐτῶν μανίᾳ δὲ τὸ δοκεῖν· ὅθεν ἀφ' ἑτέρου τὸν Ῥόδῳ μέρεσι κινδυνεύειν

Αβδηρίται Δημόκριτος.

και μη τόλμα γήρᾳ, μηδὲ τόλμα συνθρωσκέειν, ἀλλὰ δοκέειν
ἄριστον τὸ μέτριον ἐπίστασθαι ἵνα τοῖς μὴν χαριέστατοι εἶναι.
δέκομαι, τοῖς δὲ φρονιστῆσι, περὶ ἀρετῆς μικρὸν πρίξω. ἐν νοῖσι.
Ὦ, Δαμαίτη, κακῶν, παρὰ ἕκαστον αὐτοῦ γήρεος. εἴθ' ἢ ἂν
μέτρῳ βράδιον. τὸ δὲ τάχος βραδύτερον, καὶ εἴσοιμι ἂν αὐτῷ
Δημόκριτε, καὶ νοστέοντες, καὶ ἐπιναμένου, καὶ ἡδυστέρου, καὶ
τερπομένου, καὶ τάχος εἰστιόντος κακῶν, ἕκαστον ἡνικαρ.
δοκέων εἶη σοι γήρως ἀδικίας ἀνθρωπαχεῖς δὲ, εἰ, δύο σύν.
ἶσιν ἐν κόσμῳ χώρας καὶ [illegible] ἄθρον αὐτὸν ἐκβίβη.
κας; μακαρίους δ' ἂν κε, ἀμ[illegible] μὴδ' μήτηρ σοι νε.
[illegible] μήτε τάχος, μήτε [illegible] δεινὰ, ἢ μὴν, π.
ρίξω, ἀλλὰ διὰ τὸν σὸν γήρ[illegible] ἀδικίας ἐλθοῦσι δέκα
ὧν. ἀλλὰ νοστέοντες γήρας. ἀδοθνησκόντων χαίρεις. εἴθ' σοι δέ.
δια κακῶν, τυραίνη. ὡς δοκιμάσας εἰ, ὦ Δημόκριτε, καὶ
σίγμα γε σοφίης, ἢ νοεῖς αὐτὰ μηδὲ κακὰ εἶναι, ἢ γ.
χόρας ἂν, Δημόκριτε κινδυνεύων καὶ αὐτὸς Ἀβδηρίτης εἶ.
ναι. φρονιμώτερον δὲ ἡ σοφίη. ἀλλὰ περὶ μὲν δὴ δοκίμα
μεγαλείτερον εἶναι λέγουσιν Δαμαίτη. ἡ δὲ κακὸς καὶ δα
χρέων, ἂν ἐπιδείξω σοι χρονίζει. ἐρώσω.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ